

Egy fővárosi kerület, amelynek címere van

Miféle címere van Budapest XV. kerületének?

Bevallom, nem újkeletű. Ma már nem is hivatalos. Még abból az időből származik — a cimerpajzson két, egymásnak fordított ekevas — amikor különálló város volt. Alatta a szöveg: Rákospalota megyei város. A lakosság — mintegy hatvanötezer ember —, ha felül a villamosra vagy buszra, hogy egy belső kerületbe utazzék, ma is azt mondja: „Bemegyek Pestre”. Holott Pesten vannak itt is. IV. Bélaig számítják vissza településük történetét, ápolják hagyományait. Számon tartják a legkisebb értéket, amivel a kerület gyarapszik — s mondhatom, nincs nehéz dolguk. Sokan ismerik egymást — az ismerősök városa ez. Ha a kerület valamelyik vezetője végig megy egy utcán, kalapemelve köszöntik, mint ahogy a vidéki kisvárosban szokás, ahol melegebbek az emberi kapcsolatok. A főváros egyik kerülete, de viszonylag önálló közelete, sőt közszeleme van. Van ipara és egy kis mezőgazdasága, kulturális élete — bár erős szálakkal fűződik a központi intézményekhez — mégis helyileg is körülhatárolható.

Jellemző vonásokkal igyekeztem meghúzni a XV. kerület arcéleit. Mégis, úgy gondolom, ha nem említettem volna, hogy Rákospalotáról és Pestújhelyről van szó, jónéhány fővárosi peremkerület ismerhetett volna magára bennük. Hasonlóak körülményeink, hasonlóak dolgaink. A népfront-mozgalom sajátos vonásai is hasonlóak.

Vegyük például a községpolitikai tevékenységet. Ez a mozgalom közép-pontjában áll, annyira, hogy a tevékenységi stílust is meghatározza. Természetesen itt nem nagyszabású gondok vannak, viszont több annál — mint például egy kis faluban —, hogy fúrjunk-e közkutat, vagy hogyan építsünk orvoslakást.

A népfront-bizottság a helyi községpolitikai gondolkodás egyik középpontja lett és ilyen alapon is tényezője a helyi közéletnek. Munkássága a kerületi tanács törekvéseinek társadalmi

alátámasztására irányul. Felelős segítőtje, olykor serkentője az állami szervezeteknek.

Rákospalota és Pestújhely sivár kommunális viszonyok közepette olvadt be a fővárosba és vált tizenöt évvel ezelőtt egyik kerületévé. Vízvezetékek alig volt, az utak többnyire burkolatlanok, de még a járdák nagy többsége is. Szociális, kulturális intézményei is elavultak voltak. Ma ehhez képest fejlettebbek vagyunk. Vízvezetékek gyakorlatilag mindenütt van, épült néhány kilométer út is, járda ennél jóval több. Egy-két új iskola segíti megoldani a tornyosuló gondok egy részét. Orvosi rendelők, óvodák hirdetik megújított életünk humanizmusát. Épültek lakóházak — többnyire családházak. Egyszóval: fejlődünk — ez tagadhatatlan. A kérdés csupán az: *eleget fejlődünk-e?*

Épül a főcsatorna (már évek óta). Eddig éppen csak mutatóban volt a kerület csatornázva, s hosszú évek telhetnek el, amíg a lakóházak is bekötésre kerülnek. Lakásgondjainkat új építkezések enyhítenék, de csatorna nélkül ez is reménytelen egyelőre. A házak állaga is allandóan romlik, hiszen a befolyó bérek (akár állami, akár magánházbán) a fenntartási költségeknek csak kis töredékét fedezik. A közvilágítás hiányos és elmaradott, az utcák, járdák általában sárosak.

Mammut-várossá duzza it velünk és a hozzánk hasonló településekkel Budapest. A jelentkező gondokat, igényeket megoldani, kielégíteni — eltekintve az anyagi okoktól — szervezeten is nehéz a jelenlegi erősen központosított rendszerben.

Ilyen vagy hasonló megfogalmazásban kerül szóba a községpolitika a népfront-bizottságban, ha általánosságban tekintik. De szóba kerül részleteiben is, ha társadalmi munkára, hozzájárulásra van szükség, akár olyanra,

Budapestre vonatkozó újságcikkek

OSZTÁLYOZÁS

Szerző:

Hely

Cím: *Egy fővárosi kerület, amelynek*

címere van

Idő

Forrás: *Népfront*

Személy

1965. máj.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

F25.091

"1965"